

Együtt Isten felé, együtt egymás felé

"Az ember azért lép be egy közösségbe, hogy boldog legyen.
Azért marad benne, hogy másokat tegyen boldoggá." (Jean Vanier)

Dr. Feller Gábor 41 éves

A Petz Aladár Megyei Kórház

I. Pszichiátriáján osztályvezető főorvos

Nős, három gyermek édesapja

A győri MÉCS családközösség vezetője

- Napjainkban meglehetősen ritkán számolhatunk be újonnan alakult kisközösségekről. Önt mi vezette a közösségalapításra?

- Feleséggel 2001 őszén vettünk először részt MÉCS-lelkigyakorlaton. Előtte egyáltalán nem volt közösségi tapasztalatunk a rendszeres szentmisére járáson kívül. A MÉCS-csel való találkozásunk a bátyámon keresztül történt, ő javasolta nekünk, hogy vegyünk részt az előbb említett hétvégi programon. Számunkra a lelkigyakorlat katartikus lelki élményt adott és arra indított minket, hogy másokat is hívjunk erre az útra.

- Mai világunk annyira az egyénről szól...
Lehet-e benne helye a közösségi létnek?

"Nem vagyok sem társadalomtudós, sem szociológus, de a hozzáértők is egyetértenek azzal a megállapítással, hogy a társadalom életminősége egyenesen arányos a családi élet minőségével."

- Létfontosságú, hogy legyen! Mindannyian tapasztaljuk, hogy az emberek között annyi konfliktus, nézeteltérés feszül. Figyelve őket azt vesszük észre, hogy nem látni mosolyt sem az utcán, sem a buszon, sem a hivatalban. Messziről jött idegennek nézik egymást az emberek. Bizalmatlanok lettünk, magányba menekülünk, kerüljük az őszinte beszélgetéseket.

A közösséghez tartozás ahhoz adhat segítséget, hogy őszintébb, meghittebb kapcsolatba kerülhessünk Istennel, családjainkkal, embertársainkkal. A valahová tartozás erősítő tudata öröm, ami abból fakad, hogy figyelünk egymásra. Ez kiváló gyógyszer - vagy inkább védőoltás - a fenti negatív jelenségekkel szemben.

- Hogyan verbuválódott az önök közössége?

- A MÉCS Családközösségünket baráti kapcsolatokra építve, a ménfőcsanakai plébániához kötődve szerveztük meg. Célunk az volt, hogy a házaspárok a közösség ereje által egyre hitelesebben élhessék meg krisztusi hivatásukat a világban. Közösségünk havonta találkozik, az összejövetelek lelki vezetője Bartók Ferenc atya.

- Egyik püspöküinktől származik az az elgondolkodtató megállapítás, hogy az analitikusok, a pszichológusok fénykorát éljük, ugyanakkor a gyóntatószékek üresen tátonganak... Mi az ön véleménye erről?

- Erre személyes példával tudok válaszolni. A jelenlegi lelki stabilitásom nem volt mindig ennyire egyértelmű. Hiába mélyedtem el a lélekgyógyászat tudományában, végeztem pszichodramát és egyéb önismereti tréningeket, sokáig csak tapogatóztam, kerestem az utat. A lelki nehézségek és megpróbáltatások vezettek el arra a szintre, hogy ma már a szilárd erkölcsi pillérek és kikristályosodott katolikus keresztény világnézet segít eligazodni a mindennapi bonyolult világban. Azt vallom, hogy a mai, divatos szóval: értékvesztett világunkban csak a hit ajándékaira tekinthetünk mint egyedüli "értékálló" kincsekre.

Én magam, a saját életemben is megtapasztaltam, mint sokan mások, hogy hajunk szála sem görbülhet Isten akarata nélkül. Életfilozófiámnak tartom, hogy fel kell ismerni a nehéz, szenvedéssel teli élethelyzetek értelmét.

Véleményem szerint a problémák, nehézségek tesznek mindannyiunkat fogékonyvá a transzcendenciára, és segítségükkel megtanuljuk helyükön értékelni a dolgokat.

- Mondana pár szót a MÉCS-ről?

- A kezdetek Spanyolországba nyúlnak vissza, ahol Gabriel Calvo atya buzdította a házaspárokat együttműködésre és közösségalapításra. Azóta a világ közel 100 országában szerveződtek családközösségek. Ezek plébániai alapon szerveződő, katolikus házascsoportok, melyek 6-8 házaspárból állnak és havonta egy-két alkalommal találkoznak. Magyarországon az első MÉCS közösségek 1996-ban indultak a Nemzetközi Keresztény Családmozgalom részeként. A családcsoporthoz nemzeti szövetsége a Vatikáni Szentsek által elismert világi szervezet. 1999 óta a MÉCS Családközösségek házaspárok, fiatalok, fiatal párok, egyéni résztvevők, sőt papok és szerzetesek számára is szerveznek lelkigyakorlatos programokat.

- Hogyan zajlanak a közösségi találkozók?

- Az együttléteink imádsággal kezdődnek, majd lelki olvasmányok (szentírási részlet, rövid elmélkedés, lelkiismeretvizsgálat) következnek. Utána a beszélgetés 3 fő részből áll: **Megfigyelés** (témafelvetés), **Értékelés** (a felvetődő problémák mérlegelése, értékelése a krisztusi tanítás fényében) és **Cselekvés** (közös elhatározások megfogalmazása). A MÉCS egyrészt szentírási jelkép, másrészt a csoportbeszélgetések felépítéséből adódó betűszó. Az összejövetelek záróimával és kötetlen együttléttel folytatódnak ill. fejeződnek be.

- Milyen témákról beszélgetnek?

- Éves témasorozatok közül választhatnak a közösségek, melyek vázlatát kis füzetek formájában vehetik kézbe a párok. Csak egypárat említek közülük: Erős házasság, Alapértékeink, Vágyak és korlátok, a Szeretethimnusz és a házasság.

- Ha esetleg e beszélgetés nyomán mások is szívesen létrehoznának hasonló közösséget... Tudnának e segíteni ebben?

- Természetesen. Közösségszervezési tapasztalatainkat szívesen megosztjuk az érdeklődőkkel a 96/337-057-es telefonon. Mind személyes részvételünkkel, mind a tematikák rendelkezésre bocsátásával készen állunk erre. Küldetésünknek tartjuk a szolgáló szeretetben megnyilvánuló tanúságtételt.

Székely Imréné

Megjelent a Hitvallás 2004. májusi számában.

Forrás: <http://www.hitvallas.hu/hitv0405/hitv040524.htm>